

[Undervisningsministeren]

Amtskommunerne har ingen pligt til at sørge for eller bidrage til specialundervisning på private skoler.

Der er ikke i forbindelse med særforsores udlægning sket ændringer, for så vidt angår undervisningen i private skoler. Forældre har nu som før fri ret til at søge deres børn optaget i en privat skole.

Har en elev i en privat skole behov for specialundervisning – herunder vidtgående specialundervisning – må skolen sørge for, at eleven får denne undervisning; den kan etableres på skolen, men skolen kan også henvise eleven til specialundervisning i en anden privat skole eller i folkeskolen.

Spm. nr. 267

Til undervisningsministeren (26/11 80) af:

Øllgaard (V):

»Ministeren bedes oplyse, hvad det kan være for en afklaring, der afventes på jordbrugsområdets relationer til de mere traditionelle uddannelser, jfr. pkt. 7, side 13, i skitseplan for udbygning af EFG-uddannelser 1980–90.«

Begrundelse

Spørgsmålet er bl. a. begrundet i den opfattelse, at bestående tilstande på hele landmandsuddannelsesområdet er afklaret med beslutningen om, at elever fra EFG-jordbrugsliniens basisår skifter over til den traditionelle landbrugsuddannelse, hvis de ønsker at uddanne sig til landmænd. En tilsvarende uddannelse vil blive udviklet på gartneriområdet. Det kan derfor ikke være på disse to hovedjordbrugsområder, der afventes afklaring. Derfor spørgsmålet om, hvor en afklaring afventes.

Hvad angår behovet for den skitserede udbygning af EFG-uddannelserne, ville det være af interesse at vide, hvordan behovet er beregnet, og om landbrugerhvervets forskellige organisationer, herunder Foreningen af danske Landbrugsskoler, er spurgt om deres syn på behovet, og hvad deres svar var.

Besvarelse (10/12 80):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Den skitseplan for EFG-basisuddannelsernes udbygning, som nu er udsendt, kan be-

tragtes som en statusrapport over den nuværende udbygning samt en angivelse af, efter hvilke principper en yderligere udbygning vil blive tilstræbt gennemført. Som en konsekvens af de fremlagte principper er der udarbejdet en planskitse, som nødvendigvis må være fleksibel.

Dimensioneringen af de enkelte hovederhvervsområders basisuddannelser baserer sig primært på antallet af praktikpladser, der er til rådighed for EFG 2. dels uddannelserne. Inden for jordbrugsområdet er der i dag etableret 2. dels uddannelser som anlægsgartner, frilandsgartner, frugt- og bæravl, plante-skolegartner, væksthugartner og skovbruger. I 1981 tilstræbes der iværksat 2 nye uddannelser som henholdsvis dyrebruger og jordbrugsmaskinfører. Endvidere er der etableret et overgangskursus til landbrugsskolernes landmandsuddannelse.

Inden for de enkelte fagområder er der igennem længere tid ført forhandlinger med erhvervsuddannelsesudvalget for jordbrugsområdet. Udvalget er i henhold til EFG-loven rådgivende over for ministeriet i spørgsmål, der vedrører EFG-uddannelsernes mål og indhold.

Inden for anlægsgartnerfaget er situationen helt afklaret, idet lærlingeuddannelsen er ophævet pr. 1. juli 1979, og tilgangen til anlægsgartnerfaget rekrutteres herefter udelukkende fra EFG-basisuddannelsen.

Med hensyn til de øvrige gartnerfag forhandles der i øjeblikket med det faglige fællesudvalg for gartnere for at finde en løsningsmodel for endelig overgang til et strenget uddannelsessystem. Faget har principielt besluttet sig for en enhedsuddannelse. I denne forbindelse føres der forhandlinger om gartnerskolernes medvirken i den fremtidige gartneruddannelse.

Inden for landbrugsområdet er der først her i efteråret skabt nogenlunde klarhed om EFG-elevernes overgang til den traditionelle landmandsuddannelse. Når jeg siger »nogenlunde«, er det, fordi det forkortede grundskolekursus, EFG-eleverne skal følge, kun er godkendt som en forsøgsordning for 1 år. Vi mener i ministeriet, at det nøje må undersøges, om EFG-eleverne, der jo i basisuddannelsen har haft en meget stor del af grundskolens pensum, kan få yderligere merit. Det er jo en økonomisk belastning for den enkelte elev at skulle gennemføre sin uddannelse